RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

nr. 242.447 van 27 september 2018
in de zaak A. 225.575/VII-40.322.

In zake : Simonne Emma Delphina PEETERS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Stefan Vander Voorde
kantoor houdend te 2800 Mechelen
Nekkerspoelstraat 97
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Isabelle Cooreman
kantoor houdend te 1082 Brussel
Keizer Karellaan 586, bus 9
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 28 juni 2018, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de Vlaamse Overheid - departement Omgeving, afdeling Strategie, Internationaal Beleid en Dierenwelzijn van 30 april 2018 waarbij drie shetlandpony's in toepassing van artikel 42, § 1, van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren (hierna: dierenwelzijnswet) in beslag worden genomen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Auditeur Anja Somers heeft een verslag overeenkomstig artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de

rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak (hierna: algemeen procedurereglement) van de Raad van State opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 20 september 2018.

Kamervoorzitter Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Filip Van Der Mauten, die loco advocaat Stefan Vander Voorde verschijnt voor verzoekster, en advocaat Maxim Lecompte, die loco advocaat Isabelle Cooreman verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Anja Somers heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Artikel 42 van de dierenwelzijnwet bepaalt het volgende:

> "§ 1
> Wanneer de in artikel 34 bedoelde overheidspersonen een inbreuk op deze wet, haar uitvoeringsbesluiten of Europese verordeningen of beschikkingen/besluiten vaststellen en deze inbreuk over levende dieren gaat, kunnen zij deze dieren administratief in beslag nemen en indien nodig onderbrengen in een geschikte opvangplaats.
> Zij kunnen tevens dieren in beslag nemen wanneer deze gehouden worden in weerwil van een in toepassing van artikel 40 uitgesproken verbod.
> § 1/1
> In de in § 1 bedoelde gevallen wordt een kopie van het in artikel 34, § 3, bedoelde proces-verbaal bezorgd aan de Federale Overheidsdienst bevoegd voor dierenwelzijn.

§ 2

De Federale Overheidsdienst bevoegd voor Dierenwelzijn bepaalt de bestemming van het dier dat overeenkomstig paragraaf 1 in beslag werd genomen. Deze bestemming bestaat uit het al dan niet tegen waarborgsom teruggeven aan de eigenaar, het verkopen, het in volle eigendom geven aan een natuurlijke persoon of rechtspersoon, het slachten of het zonder verwijl doden.

§ 3

Het in paragraaf 1 bedoelde beslag wordt van rechtswege opgeheven door de in paragraaf 2 bedoelde beslissing of, bij het uitblijven van dergelijke beslissing, na een termijn van twee maanden te rekenen vanaf de datum van inbeslagname.

§ 4

De in artikel 34 bedoelde overheidspersonen kunnen eveneens de kadavers, het vlees of de voorwerpen die het voorwerp vormen van de inbreuk of die gediend hebben om de inbreuk te plegen of die bestemd waren om de inbreuk te begaan, administratief in beslag nemen en eventueel vernietigen.

§ 5

De kosten verbonden aan de op grond van de paragrafen 1, 2 en 4 genomen maatregelen worden gedragen door de eigenaar.

Indien de in het eerste lid bedoelde kosten door de Federale Overheidsdienst bevoegd voor Dierenwelzijn of het openbaar ministerie worden voorgeschoten, worden zij verhaald op de eigenaar.

Indien de dieren of hun karkassen worden verkocht, wordt de aldus ontvangen som bij voorrang gebruikt om de in het eerste lid bedoelde kosten te dekken. Het eventuele saldo wordt aan de eigenaar overgemaakt.

§ 6

Dode dieren of op bevel van de federale overheidsdienst bevoegd voor dierenwelzijn gedode dieren worden verwijderd overeenkomstig de voorschriften van de bevoegde overheid. De eventuele kosten hiervoor ten laste van de federale overheidsdienst bevoegd voor dierenwelzijn worden verhaald op de eigenaar.

§ 7

Dit artikel is niet van toepassing op de controles die zijn verricht met toepassing van het koninklijk besluit van 22 februari 2001 houdende organisatie van de controles die worden verricht door het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen en tot wijziging van diverse wettelijke bepalingen".

3.2. Gelet op de vaststellingen en overtredingen die het voorwerp uitmaken van PV G-18-2026-INV//AWF en gelet op het feit dat verzoekster reeds gekend is voor meerdere feiten van ernstige dierenverwaarlozing worden de drie shetlandpony's in beslag genomen in toepassing van artikel 42, § 1, van de dierenwelzijnswet.

Dit is de thans bestreden beslissing.

3.3. Op 23 mei 2018 wordt eveneens een bestemmingsbeslissing genomen. Die beslissing, gestoeld op artikel 42, § 2, van de dierenwelzijnswet wordt, zoals reeds aangegeven, door verzoekster eveneens aangevochten (zaak G/A 225.576/VII-40.323).

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

4. Door de bestemmingsbeslissing wordt op grond van artikel 42, § 3, van de dierenwelzijnswet het eerder opgelegde beslag van rechtswege opgeheven. Zelfs al zou dit niet het geval zijn, dan nog moet worden vastgesteld dat sedert de inbeslagname meer dan twee maanden zijn verstreken waardoor het beslag eveneens van rechtswege is opgeheven.

Het onderhavige beroep heeft geen voorwerp meer. Het is dan ook niet ontvankelijk.

5. Vermits korte debatten volstaan om te komen tot de bovenvermelde conclusie, kan in het huidige geval de zaak op grond van artikel 93 van het algemeen procedurereglement definitief worden beslecht.

V. Rechtsplegingsvergoeding

6. Met een aangetekende brief, verzonden op 17 september 2018, vraagt de raadsman van de verwerende partij de veroordeling van verzoekster tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro.

Krachtens artikel 84/1 van het algemeen procedurereglement van de Raad van State vermeldt elk processtuk of elke nota tot vereffening van de kosten ingediend door tussenkomst van een advocaat, het gevraagde bedrag van de rechtsplegingvergoeding. Dit bedrag mag gewijzigd worden door elk later

processtuk of elke latere vereffeningsnota, in beginsel in te dienen ten laatste vijf dagen vóór de zitting.

De vraag tot betaling van de rechtsplegingsvergoeding werd laattijdig ingediend en wordt bijgevolg verworpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. Verzoekster wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro en een bijdrage van 20 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zevenentwintig september tweeduizend achttien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys, kamervoorzitter,

bijgestaan door

Bart Tettelin, griffier.

De griffier **De voorzitter**

Bart Tettelin **Eric Brewaeys**